

R o z h o d n u t í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 10. 12. 2009, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu ministra spravedlnosti proti JUDr. P. V., soudci Okresního soudu v Chomutově, Chomutov, Na Příkopech 663, **t a k t o:**

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

JUDr. P. V.,
nar. x,
soudce Okresního soudu v Chomutově,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudce Okresního soudu v Chomutově v době nejméně od roku 2006 do současné doby způsobil nedůvodné průtahy v řízení v celkem osmi věcech:

Ve věci 5 T 51/2003 – po uplynutí prodloužené lhůty podle § 181 odst. 3 tr. ř. dne 24. 12. 2006 až do 16. 6. 2008, kdy opatřením přibral tlumočníka, zůstal nečinný.

Ve věci 5 T 334/2003 – od nápadu věci v r. 2003 nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného J. P., které bylo dne 5. 6. 2008 zastaveno usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Ve věci 5 T 337/2003 – v období od odročení hlavního líčení dne 14. 2. 2007 na neurčito, do dne 7. 8. 2008, kdy byl vydán příkaz k zatčení v jiné věci téhož soudu, nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaných.

Ve věci 29 T 268/2004 – od nápadu věci v r. 2004 do 26. 5. 2008, kdy dal kanceláři pokyn k připojení spisu 6 T 45/2004, nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaných.

Ve věci 29 T 297/2004 – od nápadu věci v r. 2004 nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného J. O., takže v době, kdy rozhodl usnesením podle § 314c

odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání.

Ve věci 29 T 38/2005 – poté, co byl Okresnímu soudu v Chomutově doručen odpor státního zástupce ze dne 8. 4. 2005 proti trestnímu příkazu, nečinil do 29. 5. 2008, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, nečinil žádné efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného.

Ve věci 29 T 83/2005 – od nápadu věci v r. 2005 do 26. 6. 2008, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, nečinil žádné efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného.

Ve věci 29 T 114/2005 – ve věci nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného A. T., takže v době, kdy rozhodl 27. 6. 2008 usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání,

č í m ž

s e m ě l d o p u s t i t

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Ministr spravedlnosti (dále navrhovatel) podal návrh na zahájení kárného řízení proti JUDr. P. V., soudci Okresního soudu v Chomutově, v němž mu vytýkal, že způsobil nedůvodné průtahy v řízení v době nejméně od roku 2006 do současné doby v celkem osmi v návrhu uvedených věcech, jejichž vyřízení byl rozvrhem práce Okresního soudu v Chomutově pověřen. Průtahy zjistilo Ministerstvo spravedlnosti v průběhu prověrky věcí starších pěti let, kterou provedlo u Okresního soudu v Chomutově ve dnech 8. 12. 2008 a 19. 1. 2009. JUDr. P. V. byl jmenován soudcem 14. 11. 2003 a dnem 1. 12. 2003 byl přidělen k výkonu funkce soudce k Okresnímu soudu v Chomutově. Tento soud patřil dlouhodobě k nedostatečně obsazeným a tím i k nejvíce zatíženým soudům v České republice. Ke zlepšení jeho personální situace došlo až od roku 2004, od následujícího roku 2005 byl plánovaný stav 30 soudců naplněn a od roku 2008 bylo jmenováno a k tomuto soudu přiděleno více soudců než stanoví plán. V době pojaté do kárného návrhu, zejména

od roku 2006, byly u uvedeného soudu vytvořeny podmínky pro plynulé a efektivní vyřizování trestních věcí. Ještě v roce 2005 měl JUDr. P. V. více jak 300 neskončených věcí. Jeho výkon po nástupu do funkce v roce 2004 dosáhl 29,7 věcí (průměrná výkonnost soudce činila 37,8 věcí), v roce 2005 – 36,4) průměrná – 37,2) a v roce 2006 – 43,3 (průměrná 38).

Nečinnost JUDr. P. V. ve vytýkaných věcech nejen prodloužila celkovou dobu řízení, ale tam, kde došlo dokonce k promlčení trestního stíhání, bylo zmíněnou nečinností zmařeno úsilí orgánů, jejichž činnost předcházela předání věci soudu. Ani nepříznivá personální situace a její důsledky nemohou vyvinut soudce ze zjištěných průtahů. Od soudce se naopak očekává rychlejší postup i za situace, kdy má k vyřízení větší počet neskončených věcí.

JUDr. P. V. svými průtahy nepochybně porušil právo garantované každému čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod na rozhodnutí věci v přiměřené době. Porušil i jednu ze základních povinností soudce stanovenou v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, a to povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů a stejně tak i povinnost vykonávat svou funkci svědomitě (§ 80 odst. 1 citovaného zákona). Při výkonu funkce se musí soudce rovněž zdržet všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Zavinění JUDr. P. V. se váže k porušení právní povinnosti uložené mu ustanovením § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích (a dalších, včetně § 100 odst. 1 o. s. ř.), neboť věděl, jaké povinnosti jsou mu uloženy a jaké důsledky jsou spojeny s jejich porušením.

Svoji nečinností JUDr. P. V. ohrozil důvěru ve spravedlivé (nezávislé a nestranné) rozhodování soudů a to v přiměřených lhůtách, které odpovídají povaze a závažnosti jednotlivých věcí. Nedůvodná dlouhodobá nečinnost prodlužuje řízení ve věci a je způsobilá ohrozit důvěru ve spravedlivé, nezávislé a nestranné rozhodování soudů.

Z důvodů uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení navrhovatel navrhl, aby kárný senát Nejvyššího správního soudu posoudil jednání JUDr. P. V. jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů a uložil mu kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) citovaného zákona (ve znění platném do 30.9.2008), konkrétně snížení platu o 15 % na dobu 6 (šesti) měsíců.

JUDr. P. V. (dále také kárně obviněný soudce) se k návrhu písemně vyjádřil dne 20. 5. 2009 a navrhl, aby ho kárný senát zprostil kárného obvinění pro skutek uvedený v návrhu. Průtahy ve vytýkaných spisech nebyly zaviněny úmyslně nebo z nedbalosti jeho pohodlností nebo leností. Důvodem průtahů bylo množství spisů, které mu byly přiděleny a které nebylo možno vyřizovat plynule, bez průtahů. K výkonu funkce soudce byl přidělen k Okresnímu soudu v Chomutově dne 1. 12. 2003. Předtím pracoval jako advokát, vyslyšel však výzvu tehdejšího ministra spravedlnosti JUDr. Rychetského a šel pomoci severočeské justici. Byl zařazen na trestní úsek a k 20. 12. 2003 mu bylo přiděleno 161 spisů

napadlých v letech 2001 – 2003, které postupně řešil podle data nápadu a dále mu byly podle rozvrhu práce přidělovány další spisy, přičemž počet neskončených věcí mu postupně narůstal tak, že ke konci roku 2007 měl 471 neskončených věcí a to přes vysokou výkonnost, které dosahoval. Nesouhlasil s údaji o své výkonnosti uvedenými v kárném návrhu a napadl i tvrzení navrhovatele o průměrné výkonnosti, když navrhovatel neuvedl jak a z čeho průměrnou výkonnost zjistil (zda se jednalo o průměrnou výkonnost soudců Okresního soudu v Chomutově, Severočeského kraje či České republiky). Uvedl podrobně přehled své výkonnosti v letech 2004 – 2008, z něhož, podle něj, vyplývá, že Ministerstvem spravedlnosti stanovená výkonnost byla jím v uvedených letech překračována. Ministerstvo spravedlnosti stanovilo průměrnou výkonnost počtem věcí 308 ročně, což představuje 28 měsíčně, po odečtu dovolené na zotavenou. Namítal, že při větším počtu neskončených věcí trvá řízení déle, navíc za situace, kdy se musí pracovat v převážné míře se spisy staršími, kde je třeba pátrat po aktuálním pobytu obžalovaných, svědků i poškozených. Zdůraznil, že spolu s ostatními soudci pracoval s vynaložením maximálního úsilí, aby dosáhl těch výsledků, kterých dosáhl. Přesto dochází k tomu, že spisy nejsou vyřizovány v řádu několika měsíců, jak tomu je na jiných soudech v republice, ale řízení u Okresního soudu v Chomutově trvá léta. To vadí nejen účastníkům, ale i soudcům, kteří při práci se starými spisy jsou nuceni vynakládat mnohem větší úsilí, než soudci pracující s novými spisy. Celé roky dochází k tomu, že soudce a vlastně celý soud vyřizuje pracně staré (dříve napadlé) spisy, nové musí nechat ležet a zestárnout a tak neustále před sebou „hrne“ tisíce nedodělků. Tento stav trvá neustále. Řešením není doplnit počet soudců na jakýsi tabulkový stav a předpokládat, že tím je věc vyřešena. Postihovat kárně stávající soudce za to, že nepracují ještě více, nemá žádný smysl. Kárné řízení zahájil ministr spravedlnosti, tedy představitel instituce, která by se sama měla zodpovídat za to, že dopustila, aby u Okresního soudu v Chomutově nebyl 30 let nikdy naplněn ani plánovaný stav soudců. Proto vznikly tisíce nedodělků a občané čekají na projednání svých věcí celá léta. Místo Ministerstva spravedlnosti jsou nyní za situaci činěni odpovědnými ti, kteří tento stav nezavinili a léta se svým zvýšeným úsilím snaží alespoň nějak situaci řešit. Podle čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech je povinností stran Úmluvy organizovat své soudní systémy tak, aby soudům byly vytvořeny takové podmínky pro jejich činnost, které jim umožní dokonalé respektování čl. 6. Pokud státy nepodniknou adekvátní kroky k tomu, aby odstranily strukturální nedostatky ve svém soudním systému, jež je v jejich důsledku zahlcen, nemohou uniknout své objektivní odpovědnosti za porušení čl. 6. Opatření, jež mohou být v takové situaci od státu legitimně očekávána, je např. zvýšení počtu soudů a soudních úředníků.

Kárně obviněný soudce dále uvedl, že nikdy neměl výtku za malý výkon, naopak téměř bez výjimky překračoval ministerstvem stanovený limit výkonnosti, srovnatelně s ostatními soudci stejné agendy, a k těmto okolnostem by měl kárný senát také přihlédnout (poukázal na rozhodnutí kárných senátů Vrchního soudu v Praze sp. zn. 1 Ds 5/2005, 2 Ds 5/2003 a Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 1 Ds 1/2006) Vrchní soud v Olomouci ve věci 1 Ds 9/2007 uvedl, že „zaviněné porušení povinnosti kárně stíhaného soudce a jím zaviněnou nečinnost nelze spatřovat v průběhu období, během něhož oddělení, pod něž spadá kárně stíhaný soudce, nebylo personálně dostatečně obsazené, a to i z hlediska počtu vyšších soudních úředníků a přes vysoký nápad věcí. Zavinění porušení povinnosti soudce lze vzít v potaz až v okamžiku, kdy se situace personálně stabilizovala,

neboť do té doby nebylo v silách soudce soustavně ve všech jemu přidělených věcech pracovat“.

Navrhovatel reagoval na vyjádření kárně obviněného soudce písemným podáním ze dne 24. 7. 2009, v němž odmítl jeho tvrzení, že Ministerstvo spravedlnosti, jako ústřední orgán státní správy soudů neplní úkoly dané mu v této oblasti zákonem o sodech a soudcích a že na nepříznivou situaci v obsazení Okresního soudu v Chomutově nereagovalo. Chod tohoto soudu je zajišťován i po stránce personální. Na skutečnost, že resort Ministerstva spravedlnosti je vázán prostředky ze státního rozpočtu, je třeba pohlížet jako na realitu, shodně jako na stav, že počty soudců nelze navyšovat do nekonečna. Ministerstvo spravedlnosti sledovalo a vyhodnocovalo stav soudní agendy na základě výkazů a justiční statistiky, provádělo prověrky spisů, vyřizovalo stížnosti na postup soudů. Veškeré získané poznatky měly za cíl pomoci severočeské justici, avšak za situace, že především vedení Krajského soudu v Ústí nad Labem vyvine patřičnou aktivitu. Nepříznivé obsazení okresních soudů v obvodu působnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem, jakož i obsazení samotného krajského soudu, bylo řešeno postupně, podle toho, jak byli získáváni noví justiční čekatelé a vedle nich i uchazeči o soudcovskou funkci z řad právníků z jiné praxe. Proces doplňování soudcovského sboru byl složitý s ohledem na to, že byl třeba souhlas uchazečů působit v tomto kraji, zvláště potom u některých okresních soudů. Aktivita Krajského soudu v Ústí nad Labem mohla být i v letech minulých větší, alespoň taková, jaká je od konce roku 2005. Došlo ke zvýšení plánovaného stavu soudců a ke dni 1. 12. 2006 byl plně obsazen i Okresní soud v Chomutově. Skutečnost, že u tohoto okresního soudu fakticky jeden soudce nepracoval (nemoc, dočasné přidělení a následné neplacené pracovní volno), je skutečnost, která provází každý soud, a to včetně absence soudkyň, které čerpají mateřskou dovolenou. Ministerstvu spravedlnosti se koncem roku 2005 podařilo získat rozpočtové zajištění celého plánovaného stavu soudců, tedy i zbylých 149 soudcovských míst a Krajský soud v Ústí nad Labem z těchto resortních prostředků získal 26 %, tedy prostředky na obsazení 39 soudcovských míst. V roce 2006 bylo opětovně (po třech letech absence v důsledku restriktivních opatření) vyhlášeno výběrové řízení na obsazení funkcí justičních čekatelů, dále byl v tomto roce zvýšen počet zaměstnaneckých míst na funkci asistentů soudců a byla posílena administrativa. V době restriktivních opatření byla, jako jeden ze způsobů řešení situace nevyřízených věcí starších časových řad, zvolena delegace věcí na jiné soudy, tato probíhala v letech 2003 – 2005 a odhad věcí k postoupení činil 3 000. Z uvedených důvodů Ministerstvo spravedlnosti nemůže nést odpovědnost za dlouhodobou nečinnost kárně stíhaného soudce ve vytykaných věcech. Zvyšující se nápad, či odchod soudkyň na mateřskou dovolenou, jsou skutečnosti s nimiž se potýká ve větší či menší míře každý soud a přesto u něho k několikaletým průtahům nedochází. Po stránce materiálně technického zabezpečení byly Okresnímu soudu v Chomutově vytvořeny odpovídající podmínky, např. zavedením informačních technologií (zavedení systému ISAS), rekonstrukcí budov, atd. Pokud jde o stav soudců tohoto okresního soudu, činí plán 29 soudců, evidenční stav je 35 soudců, přičemž nyní v důsledku 2 mateřských dovolených aktuálně fakticky pracuje 33 soudců. S ohledem na výše uvedené navrhovatel trval na podaném kárném návrhu, protože u kárně stíhaného soudce se jedná o zaviněné jednání, které s ohledem na všechny skutečnosti a především délku nečinnosti v předmětných vytykaných věcech, je již třeba posoudit jako kárné provinění.

Protože navrhovatel kárně obviněnému soudci vytýká dlouhodobou nečinnost v osmi věcech, vychází kárný senát z toho, jaké konkrétní výtky v konkrétní věci navrhovatel učinil, jak se k nim vyjádřil kárně obviněný soudce, a poté kárný senát tyto výtky porovnal s obsahem příslušného spisu, respektive ověřenou fotokopií částí příslušného spisu, jímž provedl důkaz u ústního jednání, přičemž přihlížel i k vyjádření kárně obviněného soudce.

1) 5 T 51/2003 – navrhovatel tvrdí, že po uplynutí prodloužené lhůty podle § 181 odst. 3 tr. ř. dne 24. 12. 2006 až do 16. 6. 2008, kdy opatřením přibral tlumočníka, zůstal kárně obviněný soudce nečinný.

Kárně obviněný soudce se k tomuto spisu vyjádřil tak, že tento spis nepatří do jeho senátu, nikdy mu nebyl přidělen. Tato věc byla v roce 2003 rozhodnuta kolegií Mgr. Ch. Rovněž předseda Okresního soudu v Chomutově ve své zprávě ze dne 20. 11. 2009 uvedl, že spis 5 T 51/2003 podle záznamu v rejstříku T nikdy nebyl přidělen kárně obviněnému soudci JUDr. P. V.

Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5 T 51/2003 kárný senát zjistil, že tento spis vyřizovala soudkyně Mgr. L. Ch., spis nikdy nebyl přidělen k projednávání a rozhodnutí kárně obviněnému soudci JUDr. P. V.

2) 5 T 334/2003 - navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce od nápadu věci v r. 2003 nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného J. P., které bylo dne 5. 6. 2008 zastaveno usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5 T 334/2003 kárný senát zjistil, že obžaloba proti J.P. byla podána u Okresního soudu v Chomutově dne 11. 11. 2003. Věc byla přidělena k projednávání a rozhodnutí kárně obviněnému soudci (byla v oněch 161 věcech mu přidělených při nástupu do funkce). Dne 1. 12. 2003 požádal kárně obviněný soudce o prodloužení lhůty k úkonům popsaným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu mu bylo vyhověno, lhůta byla prodloužena do 1.6.2004, a na opakované žádosti až do 30. 8. 2006. Referátem ze dne 25. 9. 2006 kárně obviněný soudce vyžádal aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu. Vzhledem k tomu, že pobyt obžalovaného nebyl znám a nebylo mu možno doručovat, začal soud po jeho pobytu pátrat, vypátrat se mu ho však nepodařilo. Usnesením ze dne 5. 6. 2008, č. j. 5 T 334/2003 - 81 kárně obviněný soudce zastavil trestní stíhání obžalovaného J. P. pro skutky uvedené ve výroku usnesení podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. Podle doložky právní moci na usnesení vyznačené, usnesení nabylo právní moci dne 17. 6. 2008.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnosti, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Na základě zjištěného obsahu spisu sp. zn. 5 T 334/2003 došel kárný senát k závěru, že tvrzení navrhovatele o nečinnosti kárně obviněného soudce neodpovídá skutečnosti.

V návrhu navrhovatel v podstatě tvrdí nečinnost od nápadu věci (11. 11. 2003) do zastavení trestního stíhání obžalovaného J. P., usnesením ze dne 5. 6. 2008. Kárně obviněnému soudci byla věc přidělena 20. 12. 2003 a do 30. 8. 2006 mu byla lhůta k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu prodloužena. Dobu od 11. 11. 2003 do 20. 12. 2003 nelze považovat za nečinnost kárně obviněného soudce, protože věc nevyřizoval, dobu od 20. 12. 2003 do 30. 8. 2006 rovněž nelze považovat za nečinnost, protože kárně obviněnému soudci byla prodloužena lhůta k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., a v době od 31. 8. 2006 do 5. 6. 2008 kárně obviněný soudce činil úkony ke zjištění pobytu obžalovaného.

3) 5 T 337/2003 – navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce v období od odročení hlavního líčení dne 14. 2. 2007 na neurčito, do dne 7. 8. 2008, kdy byl vydán příkaz k zatčení v jiné věci téhož soudu, nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaných.

Z ověřené fotokopie spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5 T 337/2003 kárný senát zjistil, že na den 14. 2. 2007 bylo nařízeno hlavní líčení, které bylo odročeno na neurčito za účelem vydání příkazu k zatčení obžalovaného Š. B. Dne 14.3.2007 byl okresnímu soudu doručen přípis Městské policie Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, v níž je sdělován pobyt obžalovaného Š. B. na adrese B. n. L., B. 1548/c. Poté kárně obviněný soudce korespondoval s Okresním soudem v Benešově, u něhož bylo rovněž vedeno řízení proti obžalovanému Š. B. pod sp. zn. 2 T 157/2006, přičemž od tohoto soudu dne 27. 9. 2007 zjistil pobyt uvedeného obžalovaného na adrese Z. č. p. 265, přípisem ze dne 23. 11. 2007 tohoto obžalovaného vyzval, aby se vyjádřil na které adrese bude přebírat zásilky a odpověď urgoval přípisem ze dne 8. 2. 2008. Odpověď však neobdržel. Z obsahu spisu dále vyplývá, že u Okresního soudu v Chomutově byl veden další spis proti obžalovanému Š. B. pod sp. zn. 6 T 292/2005, v němž byl vydán příkaz k zatčení, ten však podle úředního záznamu ze dne 4. 7. 2007 nebyl realizován. Podle pokynu kárně obviněného soudce ze dne 15. 7. 2008 bylo třeba vyčkat realizace uvedeného příkazu k zatčení. Ve spisu se nachází fotokopie příkazu k zatčení Š.B. vydaného Okresním soudem v Chomutově dne 7. 2. 2008 ve věci sp. zn. 6 T 292/2005.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnosti, než které ze spisu zjistil kárný senát. U ústního jednání k tomuto spisu dodal, že příkaz k zatčení jím nebyl vydán, neboť měl za to, že není nutné příkazy k zatčení vydávat v uvedeném spisu, když byl vydán v jiném spisu.

Na základě ověřené fotokopie spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5 T 337/2003 má kárný senát za to, že postup kárně obviněného soudce v něm nebyl zcela soustředěný, jestliže hlavní líčení bylo odročeno za účelem vydání příkazu k zatčení obžalovaného a poté, kdy byl zjištěn jeho pobyt, soud k němu nepřikročil.

4) 29 T 268/2004 – navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce od nápadu věci v r. 2004 do 26. 5. 2008, kdy dal kanceláři pokyn k připojení spisu 6 T 45/2004, nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaných.

Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 268/2004 kárný senát zjistil, že obžaloba v této věci byla doručena Okresnímu soudu v Chomutově dne 29. 11. 2004. Dne 16. 12. 2004 požádal kárně obviněný soudce o prodloužení lhůty k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu mu bylo vyhověno, lhůta byla prodloužena do 25. 11. 2005, a na opakované žádosti až do 30. 11. 2007. Referátem ze dne 26. 11. 2007 kárně obviněný soudce vyžádal aktuální opis RT obžalovaných, jejich charakteristiky, zprávy o jejich pověsti, a dále nařídil provést jejich nová lustra, ověřit jejich trvalý pobyt a ověřit, zda se nacházejí ve vazbě nebo výkonu trestu. Dne 12. 2. 2008 byla okresnímu soudu doručena zpráva o obžalovaném J. Š., podle níž se uvedený dlouhodobě nezdržuje na adrese trvalého pobytu, je po něm vyhlášeno celostátní pátrání dne 14. 12. 2005 z důvodu nástupu výkonu trestu odnětí svobody a také jsou na něho vydány dva příkazy k zatčení (s uvedením soudů, které celostátní pátrání i příkazy k zatčení vydaly i s uvedením sp. zn.). Dále zpráva obsahuje údaj, že by se obžalovaný J. Š. měl zdržovat na území USA. Do spisu pak přicházely další vyžádané zprávy, naposledy 26.2.2008. Referátem ze dne 26. 5. 2008 kárně obviněný soudce dal pokyn k připojení spisu 6 T 45/2004 (týkajícího se, podle obsahu spisu, dalšího obžalovaného M. K.).

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnost, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Z obsahu spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 268/2004 vyplývá, že od nápadu věci do 30. 11. 2007 měl kárně obviněný soudce prodlouženou lhůtu, proto nelze tuto dobu vytýkat jako nečinnost. V době do učinění referátu ze dne 26. 5. 2008 kárně obviněný vyžadoval zprávy referátem ze dne 26. 11. 2007 a pak vyčkal jejich dojití, nebyl tedy zcela nečinný.

5) 29 T 297/2004 – navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce od nápadu věci v r. 2004 nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného J. O., takže v době, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání.

Z ověřené fotokopie spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 297/2004 kárný senát zjistil, že obžaloba na J.O. byla doručena okresnímu soudu dne 22. 12. 2004. Dne 7. 1. 2005 požádal kárně obviněný soudce o prodloužení lhůty k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu mu bylo vyhověno, lhůta byla prodloužena do 22.12.2005, a na opakované žádosti až do 30. 12. 2007. Referátem ze dne 31. 1. 2008 kárně obviněný soudce vyžádal aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu. Podle úředního záznamu ze dne 5. 2. 2008 bylo známo, že obžalovaný J. O. je ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Plzeň, který mu uložil Okresní soud v Chomutově ve věci sp. zn. 6 T 212/2002. Usnesením ze dne 29. 5. 2008 č.j. 29 T 297/2004 - 98 kárně obviněný soudce zastavil trestní stíhání obžalovaného J. O. pro skutky uvedené ve výroku usnesení podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. Podle doložky

právní moci na usnesení vyznačené, usnesení nabylo právní moci dne 17. 6. 2008. Státní zástupce proti němu stížnost nepodal.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnosti, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Na základě zjištěného obsahu spisu sp. zn. 29 T 297/2004 došel kárný senát k závěru, že tvrzení navrhovatele o nečinnosti kárně obviněného soudce neodpovídá skutečnosti. V návrhu navrhovatel v podstatě tvrdí nečinnost od nápadu věci (22. 12. 2004), takže v době, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání. Jednak kárně obviněnému soudci byla lhůta k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu prodloužena až do 30. 12. 2007, takže do tohoto data mu nelze vytýkat nečinnost, a jednak kárný senát nemůže vycházet z toho, že je prokázáno, že ke dni 29. 5. 2008, kdy bylo vydáno usnesení o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání. Navrhovatelovo tvrzení o promlčení trestního stíhání je jen v obecné poloze, neuvádí a neodůvodňuje žádné konkrétní datum, přičemž usnesení o zastavení trestního stíhání o promlčení trestního stíhání neuvádí nic. Podle výroku a odůvodnění usnesení ze dne 29. 5. 2008 č. j. 29 T 297/2004 - 98, k zastavení trestního stíhání došlo nikoliv z důvodu nepřipustnosti trestního stíhání pro promlčení trestního stíhání (§ 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. a § 172 odst. 1 písm. d) tr. ř.), ale proto, že trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obžalovanému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne. Závěr okresního soudu se v tomto směru opírá o rozsudky Okresního soudu v Chomutově v něm citované, tedy rozsudek ze dne 3. 1. 2005, č.j. 6 T 219/2004 - 551, a rozsudek ze dne 15.8.2005, č. j. 6 T 90/2005, přičemž svůj závěr okresní soud odůvodnil. Jeho odůvodnění je přesvědčivé

6) 29 T 38/2005 – navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce poté, co byl Okresnímu soudu v Chomutově doručen odpor státního zástupce ze dne 8. 4. 2005 proti trestnímu příkazu, nečinil do 29. 5. 2008, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, nečinil žádné efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného.

Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 38/2005 kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce vydal dne 21. 2. 2005 č.j. 29 T 38/2005 - 64 trestní příkaz, proti kterému podal odpor státní zástupce, který došel okresnímu soudu dne 8. 4. 2005. Referátem ze dne 19. 12. 2007 kárně obviněný soudce vyžádal aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu. Referátem ze dne 23. 5. 2008 kárně obviněný soudce vyžádal od Okresního soudu Plzeň-město rozsudky ve čtyřech věcech týkajících se obžalovaného M. G. Usnesením ze dne 29. 5. 2008, č. j. 29 T 38/2005 - 78 kárně obviněný soudce zastavil trestní stíhání obžalovaného M. G. pro skutky uvedené ve výroku usnesení podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. Podle doložky právní moci na usnesení vyznačené, usnesení nabylo právní moci dne 14. 6. 2008.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnost, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Na základě zjištěného obsahu spisu sp. zn. 29 T 38/2005 došel kárný senát k závěru, že kárně obviněný soudce po dojití odporu státního zástupce dne 8. 4. 2005 byl nečinný do učinění referátu ze dne 19. 12. 2007, který byl jeho zcela obvyklým referátem (vyžádal jím aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu), přesto ho lze hodnotit jako efektivní úkon vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného, respektive k postupu v řízení. Nečinnost kárně obviněného soudce v této věci trvala od 8. 4. 2005 do 19. 12. 2007 (nikoliv až do 29. 5. 2008), tedy 32 měsíců.

7) 29 T 83/2005 – navrhovatel tvrdí, že kárně obviněný soudce od nápadu věci v r. 2005 do 26. 6. 2008, kdy rozhodl usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, nečinil žádné efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného.

Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 83/2005 kárný senát zjistil, že obžaloba proti obžalovanému V. B. byla okresnímu soudu doručena 12. 4. 2005, po jejím dojití kárně obviněný soudce dne 12. 4. 2005 požádal o prodloužení lhůty k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu mu bylo vyhověno a lhůta byla prodloužena do 12. 4. 2006. Okresní soud se snažil od července 2005 doručit písemnosti obžalovanému, to se však nedařilo, a proto o něm zjišťoval informace za účelem jeho dostižení a doručení. Referátem ze dne 2. 2. 2008 kárně obviněný soudce vyžádal aktuální opis RT obžalovaných, jejich charakteristiky, zprávy o jejich pověsti, a dále nařídil provést jejich nová lustra, ověřit jejich trvalý pobyt a ověřit, zda se nacházejí ve vazbě nebo výkonu trestu. Podle úředního záznamu ze dne 10. 4. 2008 bylo zjištěno, že obžalovaný V. B. se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 3 T 7/2006, pravděpodobný konec trestu stanoven na 2. 11. 2009. Referátem ze dne 20. 6. 2008 vyžádal kárně obviněný soudce rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 3 T 7/2006. Usnesením ze dne 26. 6. 2008 č.j. 29 T 83/2005 - 150 kárně obviněný soudce zastavil trestní stíhání obžalovaného V. B. pro skutky uvedené ve výroku usnesení podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 2 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnost, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Na základě zjištěného obsahu spisu sp. zn. 29 T 83/2005 došel kárný senát k závěru, že dobu od nápadu věci, to je od 12. 4. 2005 do 12. 4. 2006 nelze považovat za nečinnost kárně obviněného soudce, protože do 12. 4. 2006 měl prodlouženou lhůtu k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř. Úkon, který následně kárně obviněný sám ve věci učinil, byl až referát ze dne 2. 2. 2008. I když se jednalo o jeho zcela obvyklý referát (vyžádal jím aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu), přesto ho lze hodnotit jako efektivní úkon vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného, respektive k postupu v řízení. Proto by jeho nečinnost mohla být

posuzována jen od 12. 4. 2006 do 2. 2. 2008, v té době ovšem činili úkony – pokusy o doručení písemností obžalovanému jiní pracovníci soudu.

8)29 T 114/2005 – návrhovátelem tvrdí, že kárně obviněný soudce ve věci nečinil efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného A. T., takže v době, kdy rozhodl 27. 6. 2008 usnesením podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání, již došlo k promlčení trestního stíhání.

Z ověřené fotokopie spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29 T 114/2005 kárný senát zjistil, že obžaloba na L. B. a A. T. byla doručena okresnímu soudu dne 13. 5. 2005. Dne 13. 5. 2005 požádal kárně obviněný soudce o prodloužení lhůty k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř., místopředsedkyní okresního soudu mu bylo vyhověno, lhůta byla prodloužena do 13. 5. 2006. Věc proti obžalovanému L. B. rozhodl kárně obviněný soudce dne 21. 7. 2005 trestním příkazem č. j. 29 T 114/2005 - 54. Referátem ze dne 20. 10. 2006 kárně obviněný soudce vyžádal spisy týkající se obžalovaného A. T., aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum. Poté dne 21. 6. 2007 obvyklým referátem vyžádal aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu. Usnesením ze dne 27. 6. 2008 č. j. 29 T 114/2005 - 81 kárně obviněný soudce zastavil trestní stíhání obžalovaného A. T. pro skutky uvedené ve výroku usnesení podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. Podle doložky právní moci na usnesení vyznačené, usnesení nabylo právní moci dne 15. 7. 2008. Státní zástupce proti němu stížnost nepodal.

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření neuváděl k tomuto spisu podstatně jiné skutečnosti, než které ze spisu zjistil kárný senát.

Na základě zjištěného obsahu spisu sp. zn. 29 T 114/2005 došel kárný senát k závěru, že dobu od nápadu věci, to je od 13. 5. 2005 do 13. 5. 2006 nelze považovat za nečinnost kárně obviněného soudce, protože do 13. 5. 2006 měl prodlouženou lhůtu k úkonům popsáným v § 181 odst. 3 tr. ř. Úkon, který následně kárně obviněný sám ve věci učinil, byl až referát ze dne 20. 10. 2006. I když se jednalo o jeho zcela obvyklý referát (vyžádal jím aktuální opis RT obžalovaného, jeho charakteristiku, zprávu o jeho pověsti, a dále nařídil provést jeho nové lustrum, ověřit jeho trvalý pobyt a ověřit, zda se nachází ve vazbě nebo výkonu trestu), lze ho hodnotit jako efektivní úkon vedoucí k trestnímu stíhání obžalovaného, respektive k postupu v řízení. To platí i o jeho dalším referátu ze dne 21. 6. 2007. Pokud jde o návrhovátelem tvrzené promlčení trestního stíhání, lze v této věci odkázat na závěry kárného senátu týkající se spisu 29 T 297/2004. Závěr okresního soudu o zastavení trestního stíhání se v tomto případě opírá o rozsudek Okresního soudu v Lounech ze dne 11. 10. 2004, sp. zn. 2 T 397/2004, přičemž svůj závěr okresní soud odůvodnil. Jeho odůvodnění je přesvědčivé.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování

nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárně obviněný soudce navrhl, aby ho kárný senát zprostil kárného obvinění pro skutek uvedený v návrhu, protože průtahy ve vytýkaných spisech nebyly zaviněny úmyslně nebo z nedbalosti jeho pohodlností nebo leností. Důvodem průtahů bylo množství spisů, které mu byly přiděleny a které nebylo možno vyřizovat plynule, bez průtahů. Tuto jeho obranu bylo nutno ověřit.

Kárný senát vyžádal zprávu od předsedy Okresního soudu v Chomutově, z níž zjistil, že kárně obviněný soudce nastoupil k výkonu funkce soudce u tohoto soudu dne 1. 12. 2003. Ke dni 20. 12. 2003 mu bylo přiděleno k projednávání a rozhodnutí 161 spisů z různých senátů z roků 2001 až 2003. V roce 2004 mu napadlo 302 věcí (390 osob), v roce 2005 mu napadlo 284 věcí (375 osob), v roce 2006 mu napadlo 369 věcí (407 osob), v roce 2007 mu napadlo 407 věcí (480 osob), v roce 2008 mu napadlo 270 věcí (333 osob).

Z písemného vyjádření kárně obviněného soudce ze dne 20.5.2009 a ze zprávy předsedy Okresního soudu v Chomutově kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce rozhodl v roce 2004 - 250 věcí T (302 osob), v roce 2005 - 295 věcí T (369 osob), v roce 2006 - 394 věcí T (454 osob), v roce 2007 - 472 věcí T (552 osob), v roce 2008 - 310 věcí T (383 osob).

Ze zprávy předsedy Okresního soudu v Chomutově ze dne 20. 11. 2009, že kárně obviněný soudce měl celkem neskončených spisů ke dni 31. 12. 2004 – 305, ke dni 31. 12. 2005 – 325, ke dni 31. 12. 2006 – 334, ke dni 31. 12. 2007 – 276, ke dni 31. 12. 2008 – 184.

Předseda Okresního soudu v Chomutově se na žádost kárného senátu k osobě kárně obviněného soudce JUDr. P. V. vyjádřil tak, že tento soudce se po celou dobu působení u tohoto soudu projevuje jako pracovitý a slušný, se schopností se zapracovat, přestože při svém nástupu převzal 161 věcí, mezi nimiž byly i věci starší a složitější. S ohledem na předchozí nedostatečné obsazení trestního úseku, musí soudci stále pracovat s větším počtem věcí. V současné době má 170 neskončených věcí. Má pěkný jak písemný, tak verbální projev. Velmi pečlivě se připravuje na jednání, dobře si vede při jednání se stranami, téměř všechna rozhodnutí vypracovává sám a předává je kanceláři na nosičích dat. Na pracovišti udržuje korektní vztahy jak se soudci, tak s administrativou. O jeho pracovní morálce hovoří i jeho výkony, které jsou patrné v ostatních připojených písemnostech.

Soudcovská rada Okresního soudu v Chomutově se na žádost kárného senátu vyjádřila k osobě kárně obviněného soudce a ve své zprávě ze dne 19.11.2009 uvedla, že kárně obviněný soudce JUDr. P. V. byl přidělen k výkonu funkce soudce k Okresnímu soudu v Chomutově v průběhu 3. čtvrtletí roku 2003, tedy v době, kdy se trestní oddělení tohoto soudu potýkalo s důsledky dlouhodobé neobsazenosti a s tím související přetíženosti jednotlivých soudců, s čímž byl seznámen a byl si vědom, že nastupuje jako soudce k jednomu z nejproblematictějších a nejzahlcenějších soudů v České republice a že působení u tohoto soudu bude náročným zásahem i do jeho soukromého života, neboť

bude spojeno s dojížděním. Přes uvedené nepříznivé okolnosti byl ochoten soudu pomoci a i s jeho přispěním se situace na trestním oddělení od doby jeho nástupu o poznání zlepšila. Při vzájemných diskuzích s kolegy jsou jeho připomínky a návrhy na řešení právních problémů podnětné, obohacené též jeho předchozí praxí v advokacii, vůči mladším kolegům je vstřícný, ochotný se podělit o své zkušenosti, jeho vystupování je kultivované a příkladné. Je nekonfliktní, se smyslem pro zhodnocení konkrétní situace. O jeho kvalitách svědčí i to, že ve volbách do soudcovské rady v roce 2009 byl jedním z nejvyšším počtem obdržovaných hlasů a členem se nestal jen proto, že s ohledem na probíhající kárné řízení svoji kandidaturu vzdal. Soudcovská rada je toho názoru, že působení JUDr. P. V. je pro Okresní soud v Chomutově přínosné, a hodnotí jej jak ve vztahu k jeho osobě, tak k výkonu funkce soudce jednoznačně kladně.

K osobě kárně obviněného JUDr. P. V. se vyjádřili i jeho kolegové, soudci trestního úseku Okresního soudu v Chomutově Mgr. H. B., Mgr. M. H., Mgr. L. Ch., Mgr. H. M., JUDr. V. K., Mgr. I. D., Mgr. R. K., Mgr. L. V. a JUDr. I. N. Ve svém poměrně obsáhlém vyjádření se vracejí k předchozím obdobím, kdy před rokem 1989 byl tento soud dlouhodobě pod potřebným stavem a problémy přetrvávaly fakticky do roku 2008-2009, kdy se poprvé po několika desetiletích skutečně naplnil stav trestních soudců tak, aby odpovídal stavu nápadu v regionu. V období let 1990 -1993 pracoval u tohoto soudu jen jeden trestní soudce, v roce 1993 u něj začali pracovat Mgr. B. a Mgr. H. Obsazenost soudu nebyla dlouhodobě Ministerstvem spravedlnosti řešena, nevyřešených spisů přibývalo a stárly a jen s velkými potížemi se dařilo je končit. Ke konci roku 2003 nastoupil JUDr. V., další nastoupili k výkonu funkce až po čtyřech letech, tedy v roce 2007 a později. Tento soud vykazuje velký počet nedodělků. Po celá léta Ministerstvo spravedlnosti proklamovalo vůli pomoci tomuto soudu z letitého špatného stavu, avšak ve valné většině případů zůstalo jen u proklamací. Místo slibované pomoci nařídil předposlední ministr provedení kontroly stavu severočeské justice, nejslabšího článku soudnictví v České republice. Jedním z výstupů této kontroly je kárná žaloba proti JUDr. P. V., který pracuje s nasazením dotýkajícím se hranice lidských možností, a to i na úkor rodiny, protože po celý pracovní týden žije v místě pracoviště, kdežto jeho rodina žije v Praze. Mají za to, že nepříznivé podmínky u Okresního soudu v Chomutově vznikly především nečinností Ministerstva spravedlnosti. Je zcela nereálné, aby práce u tohoto soudu byla srovnávána s prací u jiného soudu, který nebyl zatížen takovou minulostí, jako Okresní soud v Chomutově.

Protože kárně obviněný soudce namítal, že byl přetížen množstvím přidělených spisů, které nebylo možné vyřizovat bez průtahů, vyžádal si kárný senát pro srovnání zprávy od některých namátkově vybraných soudů, pokud jde o nápad za kalendářní rok a zůstatkový stav ke konci příslušného roku.

Okresní soud ve Vsetíně poskytl kárnému senátu přehled nápadu svých trestních soudců - senátů 1 T až 5T za roky 2003 a 2004, a trestních soudců - senátů 1 T až 4 T za roky 2005 až 2008. Z něho vyplývá, že nejvyšší nápad byl v roce 2007 v senátech 1T – 333 věcí, 2 T – 306 věcí, 3 T – 316 věcí, v ostatních letech byl podstatně nižší, přičemž zůstatkový stav k 31. 12. jednotlivých roků činil u senátu v jednom případě 95 věcí a v jednom případě 83 věcí, jinak podstatně méně.

Okresní soud v Ústí nad Labem poskytl kárnému senátu údaje o nápadu svého soudce Mgr. K. K., který činil v roce 2003 – 196 věcí (zůstatkový stav k 31. 12. – 253 věcí), v roce 2004 – 189 věcí (zůstatkový stav k 31.12. – 309 věcí), v roce 2005 – 200 věcí (zůstatkový stav k 31. 12. – 380 věcí), v roce 2006 – 240 věcí (zůstatkový stav k 31. 12. – 263 věcí), v roce 2007 – 147 věcí (zůstatkový stav k 31.12. – 190 věcí), v roce 2008 – 91 věcí (zůstatkový stav k 31. 12. – 142 věcí). Dříve se průměrný zůstatek v běžném trestním senátu u tohoto soudu pohyboval okolo 300 nevyřízených věcí, od roku 2003 však došlo postupně téměř ke zdvojnásobení počtu trestních soudců (v roce 2005 – 6 senátů T, v roce 2008 - 10 senátů T).

Městský soud v Brně poskytl kárnému senátu přehled o nápadu a zůstatku spisů k 31. 12. příslušného roku za léta 2003 až 2008 všech svých soudců trestního úseku, takže se jedná o velké množství údajů, avšak pro kárný senát je z něho podstatné to, že i když nápad v jednotlivých senátech byl proměnlivý a činil někdy i přes 300 věcí za rok (např. i 359), tedy blížil se nápadu kárně obviněného soudce JUDr. P. V. v roce 2006 – 369 věcí a v roce 2007 – 407 věcí, pak zůstatkový stav spisů soudců Městského soudu v Brně k 31.12. příslušného roku byl podstatně nižší, než zůstatkový stav kárně obviněného soudce JUDr. P. V. v letech 2004 až 2008. Ke dni 31. 12 2008 nepřesáhl u žádného soudce Městského soudu v Brně 67 spisů, ke dni 31.12. 2007 - 94 spisy, ke dni 31. 12. 2006 - 119 spisů, ke dni 31. 12. 2005 - 160 spisů, ke dni 31. 12. 2004 - 228 spisů, přitom je uváděn ten nejvyšší zůstatkový stav, když u ostatních soudců byl nižší a u některých podstatně nižší. Oproti tomu zůstatkový stav kárně obviněného soudce JUDr. P. V. činil k 31. 12. 2004 – 305 věcí, 2005 – 325 věcí, 2006 – 334 věcí, 2007 – 276 věcí, 2008 – 184 věcí.

Srovnání, které takto učinil kárný senát vede k závěru, že obrana kárně obviněného soudce JUDr. P. V., že byl přetížen množstvím přidělených spisů, které nebylo možné vyřizovat bez průtahů, je důvodná. JUDr. P. V. je soudcem Okresního soudu v Chomutově od 1. 12. 2003 a ke dni 20. 12. 2003 mu bylo přiděleno 161 spisů z let 2001 až 2003. Není pochyb o tom, že práce s tolika spisy přidělenými najednou je daleko náročnější, než průběžná, plynulá práce s postupně napadajícími věcmi v přiměřeném množství. V průběhu roku 2004 napadlo JUDr. V. 302 spisů, takže v roce 2004 pracoval celkem se 463 spisy, z toho zčásti i s několikaletými nedodělkami, což platí i pro roky následující. Ke konci roku 2004 mu zůstalo 305 spisů nevyřízených a v roce 2005 mu napadlo 284 spisů, takže v průběhu roku 2005 pracoval celkem s 589 spisy. Ke konci roku 2005 mu zůstalo nevyřízených 325 spisů a v roce 2006 mu napadlo 369 spisů, takže v roce 2006 pracoval celkem s 694 spisy. Ke konci roku 2006 mu zůstalo nevyřízených 334 spisů a v roce 2007 mu napadlo 407 spisů, takže v roce 2007 pracoval celkem s 741 spisem. Ke konci roku 2007 mu zůstalo nevyřízených 276 spisů a v roce 2008 mu napadlo 270 spisů, takže v roce 2008 pracoval celkem s 546 spisy. Taková velká a dlouhodobá zátěž mohla vést k tomu, že nemohl věnovat soustředěnou pozornost každému spisu, který mu byl přidělen. Navrhovatel v návrhu sice připouští, že Okresní soud v Chomutově patřil k soudům dlouhodobě nedostatečně obsazeným a tím i nejvíce zatíženým, má však za to, že od roku 2004 docházelo ke zlepšování jeho personální situace, přičemž v roce 2005 byl již plánovaný stav 30 soudců naplněn a tudíž v době pojaté do kárného návrhu, zejména od roku 2006, byly již u uvedeného soudu vytvořeny podmínky pro plynulé a efektivní vyřizování trestních věcí. Kárný senát však nemůže hodnotit otázku personálního obsazení

soudu jako celku bez posouzení konkrétní situace kárně obviněného soudce. Ta byla taková, že jeho nadměrná zátěž trvala od jeho nástupu na soud stále i v roce 2008, jak výše je uvedeno. Pokud navrhovatel tvrdí, že ani nepříznivá personální situace a její důsledky nemohou soudce vyvinut ze zjištěných průtahů, pak s ním kárný senát v daném případě nemůže souhlasit. Soudci jsou povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů (§ 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů) a jsou povinni vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů (§ 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů). Kárně obviněný soudce přišel pracovat k severočeské justici a konkrétně Okresnímu soudu v Chomutově na výzvu tehdejšího ministra spravedlnosti v době, kdy tento soud soudce nutně potřeboval. Tohoto jeho vztahu k justici je třeba si vážit. I s jeho přispěním se situace na trestním oddělení Okresního soudu v Chomutově zlepšila. Není pochyb o tom, že jde o výkonného soudce, odborně zdatného. Není proto na místě poznámka navrhovatele, že od soudce se očekává rychlejší postup i za situace, kdy má k vyřízení větší počet neskončených věcí, protože JUDr. P. V. prokázal svůj odpovědný přístup k plnění povinností soudce svým pracovním výkonem. Pokud se mu nepodařilo zvládnout úplně všechno, nezjišťuje kárný senát v jeho postupu (činnosti, respektive nečinnosti) kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, protože nebylo prokázáno zaviněné porušení povinností soudce.

Kárný senát proto postupoval podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož senát vynese zprošťující rozhodnutí, dojde-li k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu je nelze prokázat nebo nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede, anebo tento skutek není kárným proviněním.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2009

JUDr. Ludmila Valentová.
předsedkyně kárného senátu